

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,
- оптужени Савић Горан и Саша Ћилерџић,
- бранилац оптуженог Савића, адвокат Светозар и Радован Павловић,
- те бранилац оптуженог Ћилерџића, адвокат Небојша Милосављевић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се из дописа Службе за откривање ратних злочина утврђује да је позвани сведок Јовић Милорад одбио да прими позив за саслушање у својству сведока, са образложењем да је болестан и да не може да путује у Београд, те је позив уручен на начин што је исти прибијен на врата и исто констатовано у доставници.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведок Митровић приступио на главни претрес и да је исти преко Службе за жртве и сведоке тражио да му се доделе мере заштите, па

Суд, сходно одредбама чл.117.-122. ЗКП-а од 10.06.2006. године, доноси

РЕШЕЊЕ

Да се **ИСКЉУЧИ** јавност са дела претреса, на коме се одлучује о евентуалној примени мера заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да изађете, молим вас. Ко је ту, иначе присутан, Ви сте, чија супруга? Добро. Изађите, молим вас, да видимо шта ћемо са овим мерама. Да ли сте донели, колега, оригинале ових докумената, добро. Сведок нека уђе.

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: На данашњем претресу прилажем суду потврду «Магнохрома» Краљево, затим решење о престанку радног односа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да ја видим, потврду, решење о престанку од 31. маја, потврду од 29. априла.

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: 29. априла, да, од 31. маја и од 05. маја 2008. године, ово је образац М-4, видећете Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А имате ли ову молбу Војној пошти Лађевци?

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је бранилац оптуженог Ћилерџића приложио суду оригинал:

- потврде «Магнохрома» Краљево од 29.04.2008. године,
- решења исте радне организације од 31. маја 1993. године и
- извода Републичког фонда за ПИО од 05.05.2008. године.

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја бих молио суд да оригинале задржи и стави у списе предмета, а нама врати фотокопије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите Ви позади, за тренутак. Хоћете да дођете, Ћилерџић? Хоћете сада да објасните, где Вам је оригинал ове молбе од 27. јуна 1992. године?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: То је у Војној пошти 2895 Лађевци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оригинал сте наравно поднели?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је примерак са пријемним печатом?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Немам са пријемним печатом њиховим, јер то је војна пошта. Ја нисам добио то назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сачували сте ове копије?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Сачувао сам фотокопије, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, њима сте дали оригинал, а тај примерак где је био печат, немате?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Печат, он је, стављају га када приме документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знам, него да ли сте Ви добили примерак да имате да су они тог дана примили?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, не, нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, добро, седите. Хоћете оптужени Савић да приђете на тренутак? Да ли сте проверили оно за ону сахрану, чија је била, када је била, што сте рекли у Вашој одбрани? Изволите.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Била је 04. маја, Јовановић Михајло је, њему је сахрана била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погинуо у Сарајеву?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ми смо отишли 03. маја до 06. смо били маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Ви и?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја, Славковић, Кораћ, Јанковић и Ћилерцић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Хоћете да приступите. Ви сте Митровић Светислав?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам информисана пре почетка претреса, да сте Ви тражили неке мере заштите, па да нам кажете, о чему се ту ради, обзиром да сте Ви већ једном, јавно сте сведочили, да сте између осталог, у међувремену и окривљени у новој истрази, добили сте позив, мислим сада, па не видим о чему се сада ту ради. Изволите, образложите.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да будем искрен, уплашен сам за чланове своје породице, да, не знам, неко за годину, две, пет, примера ради, баци бомбу у кућу или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте уплашени?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Од никог посебно, нико ми није претио, али онако, шта ја знам, ради превентиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не можемо давати мере ради превентиве, имате ли Ви неке претње, нешто?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нема проблема, ја сам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никакве претње?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам, за сада, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда да констатујемо да Вам не требају мере заштите или шта?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: На Вама је да одлучите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо о чему да одлучимо, морамо имати нешто конкретно.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ионако публике овде нема, овде је само супруга оптуженог и лица којима иначе и када је искључена јавност, се дозвољова присуство, што се тиче ових, значи нема никакве јавности, није заинтересована. Ако има неко, може да уђе.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да сведок не тражи да му се доделе мере заштите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

У даљем току, главни претрес ЈЕ ЈАВАН.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку у својству сведока саслуша МИТРОВИЋ СВЕТИСЛАВ.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

СВЕДОК СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ

Сведок Митровић Светислав, са личним подацима као у истрази, на записнику од 24.10.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваши исти лични подаци?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Који је Ваш надимак?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, за време рата, био је надимак «Нишки».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата «Нишки»?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, иначе?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Иначе у селу ме зову Тице, Тица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У селу?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Тамо где живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу исти подаци, ова адреса?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није промењена?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име села, то све исто? Да ли сте запослени негде?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по професији?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Неквалификовани радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега се издржавате?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Углавном дрварим, дрвосеча.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи приватно радите, добро. Да ли сте у сродству или у завади са Савић Гораном и Ћилерџић Сашом?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Надимак «Птице» или «Птица», незапослен, по професији неквалификовани радник, издржава се од повремениг приватног рада, - сечом дрва, није у сродству, није у завади са оптуженим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Предвиђена је и казна затвора до пет година. Ви такође нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се одговором на та питања, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ја ћу Вас сада замолити да прочитате текст заклетве испред Вас и да тиме положите заклетву. Да ли имате ту текст испред Вас?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево прочитајте наглас, изволите.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, након што је положио заклетву пред судом да ће говорити истину, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали Ваш исказ у својству сведока у фази истраге пред истражним судијом овог суда 24. октобра 2007. године. Да ли остајете при том исказу?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро. Ради непосредности главног претреса, ја ћу Вас молити да укратко поновите овде, а пре тога, ћу Вам рећи да је против овде присутних лица подигнута оптужница од стране Тужилаштва за ратне злочине и између осталог ставља се Савић Горану на терет да је неутврђеног дана на пољопривредном добру Економија у периоду од 05. до 12. маја 1992. године, значи Савић Горан дошао заједно са припадником ТО Зворник Митровић Светиславом, званим «Нишки» и лицем «Пуфта», да су заједно извели неко лице, родом из Јање, на испитивање, да га је потом Савић лишио живота, па да нам кажете, да ли је Вама нешто о томе познато и да ли познајете ове овде особе. Изволите. Ви сте били и на препознавању у фази истраге, код истражног судије, да ли је тако?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете ове људе? Окрените се.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: За Сашу бих можда рекао да је он, али, пуно је година прошло, стварно нисам сигуран, ни за једног, ни за другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте о неком Сави?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите ту особу о којој сте причали, о његовим радњама, овде у судници, да бисмо уопште кренули даље, морамо то да рашчистимо. Причали сте о понашању неке особе са којом сте заједно ушли на Економију, неког дана, не знамо ког, у мају, Ви нисте ни рекли додуше када.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, али, тог човека сада не могу да препознам. Не могу са сигурношћу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се то десило, испричајте нам.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, ја сам рекао у истрази, не могу тачно ни да се сетим комплетног исказа како сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нам реците чега се сећате, шта се десило?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, сећам се да су ме зауставили Сава и још неко је са њим био, не могу тачно да се сетим ко. Ја сам и у истрази рекао да нисам сигуран ко је још био, да су ми рекли да имају у

притвору, да је негде затворен човек на Економији који је возио бетон за бункере у селу Засеок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не могу се тачно сетити ко је тачно рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која лица су Вас зауставила?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Саво је био сигурно, за њега се сећам, а за друге нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Саво?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Из Краљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте упознали тог човека?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, на ратишту 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га упознали, да ли је био припадник неке јединице исте као и Ви или шта?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У Зворнику, а чије, нисам тачно сигуран чије јединице, којој јединици је припадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, како је изгледао тај човек?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, био је сувоњав, мислим, онако црн, смеђ, не могу тачно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му знали име, презиме?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, само надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, отишли смо тамо на Економију, они су ме одвели да, са намером да га испитам за локацију тог бункера, јер смо већ имали неуспешне нападе на то село, пружало нам је прилично јак отпор. И затим, неко од њих је довео у једну просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Неко од њих, да ли је био Саво, да ли, ко је још био, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Довео у једну просторију где је било да, вероватно због униформи које сам имао, мислим да сам имао од хрватске војске, кошуљу, ако се не варам или је нека од наше, али је новијег типа, овај, да се претварамо као да сам и ја затвореник, па да га питам, да ми каже, где су ти бункери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно можете брже, немамо проблем, пошто се то не куца, него иде у транскрипт.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Овај, они су га довели у ту просторију, мени су биле руке свезане, да изгледам као затвореник. Удаљили су се, врата су била одшкринута, он је то искористио да побегне и побегао је преко, мислим да тамо нека ливада има. За њим је

потрчао Саво и мислим да је он тамо прескочио неку жичану ограду, вагони су неки, колико могу да се сетим били и вратио се и рекао да га је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да га је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је сада трећа верзија коју дајете о том догађају. Сведочили сте на главном претресу везано за друге оптужене, за исту ову локацију, Економију, нешто сте друго рекли. Истражни судија Вам је предочавао, у истрази сте рекли да сте видели како је овај замакао и да нисте видели, сада кажете да је дошао и рекао да га је убио, ово је сада ново. Нисте рекли у истрази, да је дошао и рекао.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Молим Вас, поштована судијо, да ми дозволите да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволићу Вам.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: На претресу, када сам први пут био, као сведок био сам преморен, уплашен, деконцентрисан. Што се тиче друге изјаве, мислим да је иста као и сада, само је могуће да сам проширеније рекао, него сада. Ништа нисам ни одузео ни додао, верујем, само што је у скраћеној верзији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, одакле још тог човека, колико сте га пута тамо виђали, где сте га сретали? Да ли је био још неки Саво или је то био један једини Сава из Краљева кога сте познавали?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Колико ја знам, један је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један је био, али не препознајете га?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Име не знате његово?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни јединицу којој је припадао?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Кунем Вам се, никада му нисам чуо право име и презиме, значи само надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквој униформи је био тај човек?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У маскирној, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је од оружја имао?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Пиштољ са сигурношћу, тврдим, а вероватно и аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оба је имао код себе?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, верујем, али не могу се тачно сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели да је он пуцао?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни из чега пуца, ништа?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули неки пуцањ?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, чуо сам пуцњеве, али тек иза тих вагона, када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели то тело?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са стражарима, да ли су били неки стражари?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, колико се сећам, било је неких старијих људи тамо, старијих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквој су униформи били, ко су ти људи који су чували?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То се не могу сетити, да ли су, да ли су били у неким униформама, вероватно јесу, али морате схватити да су у то време сви грађани носили униформе, и грађани и борци и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говоримо о тој Економији, како сте знали, да ли је то био неки затвор, шта је то било?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, нисам знао да је затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисам знао да је затвор и да ли је уопште затвор, да ли је, да ту има затвореног човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали да су ту људи затворени?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Тог тренутка за тог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да су људи затворени, да ли је то био једини човек који је ту затворен?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја само за њега знам, а касније сам сазнао кроз суђење, јер ја ни са ким нисам у контакту, у Зворник сам задњи пут био 1995. године крајем маја, чини ми се. Ни са ким нисам у контакту ни од, од краја 1993. ни са ким из Зворника нисам у контакту, нити са људима који су тамо били, а да нису, рецимо из Зворника, тако да сам тек сазнао на суђењу и прошле године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да је тамо било више људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви када сте дошли, где је био тај човек?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Био у некој просторији затворен са стране, мислим да је посебно била нека просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи је било ту затворено?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ушли Ви ту?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Ко је још био са Вама када сте дошли?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Рекао сам Вам, за Саву се сећам, али био је још неко, али не могу тачно да, нисам сигуран ко је још био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте «Пуфту».

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, ја сам рекао да могуће да је био, чак сам и «Тора»; овог Славковић Драгана поменуо, да је он био, а касније сам се сетио, да он, уствари, са сигурношћу је био тада у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У Краљеву, кући, није био на територији Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Славковић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате уопште када је то било?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У мају месецу, али тачан датум стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А ко је тај «Пуфта» кога сте помињали?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: «Пуфта» је, ја сад опет ни њему не знам ни право име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Кроз случај сам га, знао сам, па заборавио, овај, то је такође човек из Краљева који је познат по ономе да је убио човека у овој, у Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је убио човека?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Вама то познато?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Рекли су ми људи, чуо сам од неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисам сигуран да Вам кажем, знам да је 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га пре тога знали, када сте га упознали?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Упознао сам га у, не могу да будем сигуран датум, али рецимо, у априлу месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Као припадника мислим да су дошли, да је дошао са, овај, са радикалима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била нека војна формација радикали или шта?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, верујем да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала формација?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали још некога из те формације којој је припадао «Пуфта»?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Они су, колико ја знам, дошли овај, «Пуфта», «Торо», Сава, Саша и «Зокс»; ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су дошли?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, из Краљева, преко Српске радикалне странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то сазнајете?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, вероватно из приче са њима. Мислим, немојте да ми замерате, немам разлога да нешто кријем, једноставно, ни тада ме то нешто посебно није занимало и прошло је дуго времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били на тој Циглани?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, у својству да, мислим да сам највише, два или три пута био да узмем ауто од њих за потребе војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога да узмете ауто?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Од директора Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове директор Циглане?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мишо Јовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по ком основу да узмете ауто од њега?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, за потребе војске, да се услужимо и да ауто вратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас шаље, ко Вас овлашћује да то радите?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не знам како да Вам кажем сада, овај, нема ништа написмено, једино зафали нам ауто, рецимо, за акцију и да се одвеземо до неке линије фронта или да нешто извидимо и немамо ауто, онда замолимо директора да нам да ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на кога мислите када кажете замолимо, ко то, Ви и ко још?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, рецимо, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви овде нисте рекли, којој сте јединици припадали, у истрази?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био Ваш командант и у којој сте били јединици?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисам вероватно ни питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, нисам вероватно ни питан. Ја сам био припадник Српске добровољачке гарде, команданта Жељка Ражнатовића-Аркана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају месецу?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, до ослобађања Зворника, а затим сам, вратили смо се у Ердут и добио сам наређење да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да обезбеђујем његову породицу овде у Београду. Ту сам био петнаестак дана и онда сам раздужио оружје и отишао у Зворник да се прикључим тамо снагама Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратили сте се значи? Када је то било?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, рецимо, кажем Вам, не могу тачно да се сетим, да ли је био 22., 23., 25., 20. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И прикључио сам се територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалној одбрани?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, све, све је спадало, све јединице су спадале под територијалну одбрану у том тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој јединици у оквиру територијалне одбране сте се прикључили?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, била је састављена једна јединица углавном од добровољаца, која је имала назив «Специјалне јединице», која се распала неколико дана после ослобађања Куле изнад Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Распала се?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командовао том јединицом?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Статус, мислим да је Жућо био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био командант?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, кажем Вам, значи ако је Жућо био командант, онда је, свима, онда је и мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ако, ваљда знате ко Вам је био командант?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Жућо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем шта значи – ако је?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Жућо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам је био до краја Жућа, до краја боравка у Зворнику?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, у мају месецу, али не знам тачно ког датума, је стигла одлука или наредба, одавде из Београда, која је важила за целу Босну и Херцеговину или за целу Републику Српску, да се до одређеног датума, али не знам тачно до ког датума, повуку сви добровољци. Мићо Ступар, тада потпуковник по чину, је већину добровољаца скупио, одржао говор и мислим, али нисам сигуран, да је чак и возило дао да се људи одвезу кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој он јединици припада, да ли он командује неком формацијом?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Он командује, он је командовао неким специјалцима из Београда, ако се не варам, 72. падобранска бригада или одређен део, као рецимо батаљон један те јединице. Мене и Пиварског је оставио наводно да смо се добро показали у борби и да смо дисциплиновани, са намером да одемо у Београд, вероватно у Панчево тамо, где је смештена та јединица, да завршимо одређени курс да добијемо чинове водника и да један води диверзантски, а један извиђачки вод. А остали добровољци су отишли, с тим што је Жућо и одређени број људи се није вратио у Србију, значи није отишао, већ ако бих то тако могао да назовем, се отргао контроли, узели су оружје и отишли су у неком непознатом правцу са неколико возила и оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Пиварски?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Пиварски је добровољац негде из Војводине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему био надређени?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, у тим неким, у тих неколико дана, је Жућо био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварском?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Колико ја знам. После је, ако се не варам, Пиварски је био у батаљону у Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је надређени, у оквиру које формације он делује?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У оквиру батаљона, да ли је то био други или трећи, не могу тачно да се сетим, командант тог батаљона се зове или се звао, не знам да ли је човек жив, овај Драган Готовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је батаљон, чега?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Пешадијски батаљон у оквиру Зворничке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војске?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то, који је то период о коме причате?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, то је период од, рецимо, маја, до, маја па надаље, јер не знам, не могу да се сетим до када је он остао тамо у Зворнику. Знам да је отишао пре мене, али не знам тачно када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је пре Вас отишао?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Отишао је из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Пиварски?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Пиварски, о њему ме питате..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај догађај, ово убиство, да ли је то било пре свега тога, пре тог Ступара или после?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим после Ступара, али нисам сигуран, верујте ми. Можда је то било у тим данима, зато што не знам датум када је, када се десило, нити тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нешто везано за овај догађај што Ви можете да потврдите да је тачно? Да ли знате, ко је тај човек који је убијен или ко је био са Вама? Овде стоји у оптужници да сте Ви били припадник територијалне одбране у време када сте дошли са тим Савом, Ви не знате име тог човека.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Поштована судијо, још увек није била формирана бригада, ако се не варам. Ја сам рекао да сам био припадник територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време када сте дошли на Економију?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овом догађају сада причамо.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Али, рећи припадник територијалне одбране, онда су сви били припадници територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када онда?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У том тренутку када се десило то на Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, који је то тренутак?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Зато што верујем, извините, зато што верујем да још увек није била формирана бригада, али нисам сигуран. Ако је била формирана, онда сам већ био при бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ни то нисте сигурни? Овај овде присутан човек који се зове Савић Горан каже да никада није ушао на Економију. Шта Ви можете да нам кажете о томе, да ли је то могуће или није?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја Вам се кунем да овог човека први пут у животу видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут у животу га видите?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да ли је време прошло, да се он променио или није, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А за овог другог човека, шта о њему можете да кажете, да ли знате њега, да ли сте га видели некада?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Из, кажем Вам опет, нисам сигуран, прошло је дуго времена, дуго година, шеснаест, седамнаест година, могуће црте лица да су од Саше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којег Саше?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Из Краљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали још неког Сашу из Краљева?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Саша за кога кажете да је могуће да је он припадао некој јединици за коју Ви знате, ко је њему био надређен, где је био, где му је био распоред, ко је био тај Саша?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, ја сам Вам рекао малопре, да су они дошли, верујем преко Српске радикалне странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, из којих га ситуација Ви знате, где сте га виђали, да ли сте га виђали?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, са ратишта тамо, смо се упознали, виђали, чак пре ослобађања тог Кула града, значи у првих пар дана, ако се не варам, имали смо најмање једну акцију, заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај Саша је био?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, углавном сви су били Краљевчани, било их је пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном сви?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Било је пуно људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сигурни да је тај Саша био, за кога кажете да нисте сигурни да је овај што седи овде?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, ја нисам сигуран да ли је то тај Саша, али је неки Саша био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда немамо о чему да причамо, ако нисте сигурни. То када сте били на Циглани, кажете, да ли сте виђали тог, сигурни сте да сте виђали у Зворнику, тако кажете, овог «Тору», «Зокса», «Пуфту»?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те људе виђали на Циглани?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: «Тору» јесам, а за друге се не могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај директор Миша Јовић, како сте њега упознали?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, први пут сам га баш упознао када сам отишао да га замолим да ми да, требао ми је ауто за негде, ако се не варам, да смо имали неког рањеног, требао нам је за цивилне потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то сами одлучили да га замолите, или је неко Ваш надређени, Жућа или ко Вам је тада надређени, Вас послао, како то иде?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не, али није било уопште проблема доћи до аута, из било које фирме. Игром случаја се он човек ту задесио или га је неко предложио да потражимо од њега ауто и да ће нам дати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви знате да су на тој Циглани у периоду од половине маја до половине јула били неки заробљени Муслимани?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам је то познато?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Познато ми је, виђао сам их тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте их први пут видели?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не могу са сигурношћу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је рекао да је убијен човек на Циглани и када?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Колико се сећам, Мишо Јовић ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај директор?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, али нисам сигуран, прошло је пуно времена, чује се и од овог и од оног и да је стављам евентуално човеку неку, неку кривицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Миша Јовић каже да сте Ви били шеф овом «Тори»?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је обезбеђивао?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај «Торо» као сведок, Славковић Драган сведок каже да је он био тамо шеф обезбеђења на Циглани.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја мислим да је он имао ту улогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па овај Јовић каже да сте Ви били шеф њему, да сте Ви те људе довели, те заробљене?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То нема ни говора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте му рекли да сте неке заробљене са улице довели ту на Циглану?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Поштована судијо, ниједног човека Светислав Митровић «Нишки» није привео, довео, ухапсио. За све време мог боравка тамо, ниједног. Славковић Драган је био шеф обезбеђења. Приликом упознавања са Мишом Јовићем, човек се да ли уплашио, или је хтео да ми се улагује, чак ми је понудио кроз причу, вероватно смо попили кафу код њега у канцеларији и овај, кроз неку

ноншалантну причу, а рекао сам му да ми је ту вереница и понудио је и посао за њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славковић?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не Славковић, директор Мишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Директор Јовић, да.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Што сам ја прихватио, јер нам је идеја била да ту се настанимо, да ја се као професионални војник код војске, а њој да нађемо неки посао и ту живимо. Она је тамо радила два дана или три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша вереница?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, садашња супруга, из разлога који бих Вас молио да не кажем, замолила ме је да тамо више не иде да ради. И без проблема, после тога, можда сам навео ту једном или два пута, никакву команду ја нисам имао над «Тором», нити сам могао да му наредим нешто, нити да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви знате да је тај «Торо» био тамо шеф обезбеђења?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у његовој служби обезбеђења, да ли Ви знате?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У његовој служби обезбеђења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које сте Ви оружје имали када сте дошли тај дан на Економију, овај догађај о коме причамо?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Пиштољ сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ сте Ви имали?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Сигурно, можда и још неко оружје, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пуцали из тог пиштоља?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, на претресу код мене сте рекли да сте сви пуцали за тим човеком.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам Вам рекао да сам био у уплашен и деконцентрисан и да сам чак навео да сам и ја пуцао. Како сам могао да пуцам завезаних руку, јер је била идеја да и ја будем наводни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте причали то о завезаним рукама, која је сада верзија тачна? Како, уморни сте, па онда причате више или мање, како, када сте уморни?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам рекао истражном судији да су ми руке биле свезане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, на претресу нисте рекли, него сте рекли – сви смо припуцали. На основу те Ваше изјаве, подигнут је захтев за спровођење истраге против овог човека, морамо да утврдимо, да ли је то тај човек или није, врло једноставно, да ли схватате Ви.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улогу Вашу овде, Ви сте једини човек чије изјаве се овде, ми сада сусрећемо везано за једно дело убиства неког непознатог Муслимана, да ли схватате? Морамо да рашчистимо, шта се десило и ако знате ко је ту био са Вама и под којим околностима се догађај десио? Имамо неколико верзија. При том, не знате ко је тај човек који је био са Вама.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Верзија коју сам дао истражном судији, је уствари верзија које се ја сећам и тачна верзија. А можда је у неком случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте пуцали, а имали сте пиштољ?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, остао је у ауту, вероватно, јер, сада када враћам филм, вероватно сам се разоружао, било би глупо да имам оружје, а да, везане ми руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте имали код себе оружје?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Код мене, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико вас је било?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не знам, тројица, четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и тај неки непознати Сава и?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И још можда један, двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један, двојица? Тело нисте видели, убиство нисте видели?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је тај Сава, тај неки Сава долази и шта каже, убио сам човека, како каже?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Колико могу да се сетим, да је рекао, убио сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда, шта Ви даље предузимате?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како долази до тога да Ви заједно, ко је рекао да ту има неки човек који?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Они су ме зауставили, њих су били двојица, тројица у ауту и сусрели смо се и они ме зауставили и рекли да има тамо овај, заробљен неко ко је возио бетон за бетонске ове бункере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како Ви решавате да идете?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, рекао сам Вам малопре, имали смо већ проблема са тим селом, никако да га заузмемо, а стратешки је било врло важно, овај, пружан је у селу тада велики отпор, тако да нам је свака информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, како долазите уопште ти, Ви кажете, нисте ни знали да постоје ти људи?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, нисам знао, па, они су ме одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одакле се тај човек, касније, за кога додуше кажете да не видите да је убијен, одакле се тај човек појавио, ко њега изводи, одакле?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Неко га је извео, Сава или неко други ко је био, из неке друге просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је просторија закључана, откључана?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам, нисам видео, зато што су мене као првог увели, наводно као Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неку другу просторију?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој сте причали. И онда?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Увели су га и овај, ушао је, врата су била одшкринута, они су се удаљили и он је искористио прилику и побегао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Ви тог човека?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, крупнији човек, онако пунији, од неких, рецимо, четрдесетпет, педесет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте дуго били у тој просторији?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Две, три секунде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И он је побегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви онда изашли?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, за њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са везаним рукама?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, да, али ноге су ми биле слободне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, излазите са везаним рукама?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Изашао сам и он је већ ишао тамо преко, преко једне ливаде па, тамо има ограда и неки вагони стари, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, ту су неки запуцали и он је замакао преко те ограде иза тих вагона и Саво је отрчао за њим и после извесног времена се вратио и рекао да га је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то неком пријавили, то убиство?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Ко ме бисте пријавили да сте желели да пријавите убиство?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте пријавили убиство?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Поштована судијо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је тада био командант?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако је, ако је стигла наредба из Београда, да добровољци напусте Републику Српску, онда сам већ потпадао под команду, рецимо, бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви не знате у том тренутку када, да ли је то бригада или?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не сећам се тачног датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти стражари, шта они раде, да ли они нешто предузимају?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, и они су пуцали ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И они су пуцали, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и они су пуцали иза те жице или где?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Вероватно док је био на тој ливади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, док је био на тој ливади, верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели Ви, да ли сте видели да они пуцају док је он у видокругу Вашем или не, тај што бежи?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да. Он је бежао, прескакао ограду, замакао тамо иза тих вагона и док је бежао, они су испалили, не знам колико метака, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су га погодили?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, нису, чим је побегао иза вагона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте на претресу да је се саплео и пао?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесте саплео, али је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рекли да су сви пуцали за њим, да сте сви запуцали.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, саплео се и пао, али је поново устао и отрчао даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А значи, саплео се, пао, непогођен?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не знам госпођо да ли је погођен, то је не знам, педесетак метара и тридесет или осамдесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не знате да ли је од тих првих пуцњева погођен, па је пао или се само саплео?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И онда је прескочио ту неку тамо жицу и вагоне и више га нисмо видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто везано за тај догађај да нам кажете?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када сте Ви у тој јединици?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У јединици сам до краја октобра 1993.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога, ко Вам је био командант?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У првом батаљону, у првом пешадијском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У првом батаљону Зворничке бригаде?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, уствари, извињавам се, у првом батаљону. Касније сам прешао у «Дринске вукове», Подрињски одред специјалних снага, из бригаде, она је под командом, такође бригаде као посебне јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте да сте са тим Сашом ишли на неки задатак према Црном Врху?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, да, и мало пре сам поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У почетку? Када је то у почетку?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, одмах, не знам, ја сам рекао да сам дошао 22., 23. ту негде, значи између 20. и 23., да сам дошао у Зворник из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Априла?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви учествовали у акцији заузимања Куле града?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате датум када је то било?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не могу тачно да се сетим, али знам да сам, да ли је то био 27. или 28., знам да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Април?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, тај исти дан, увече, отишао сам кући по завршетку акције у Ниш, направио тешку саобраћајну несрећу и тамо остао у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте рекли, оно 28. априла?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, мислим да је 28., верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте са тим Сашом ишли, пре тога били у тим акцијама?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, пре тога, мислим да није био ту на Кула граду, мислим да није, али ко ће се сетити, пуно је људи било. На Кула Граду је учествовало, рецимо триста људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта мислите да?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Кажем, нисам сигуран да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте виђали тог Саву и Сашу на Циглани, тих пар пута?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ти Сава и Саша које сте Ви тада познавали у то време, да ли су они били у јединици «Пиварски»?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Митровићу, да би нам до краја остало јасно ово Ваше препознавање, пошто Ви кажете – овог човека, за оптуженог Савић Горана, први пут видим, а после кажете, можда је тамо био, али га ја не препознајем. Да ли Ви можете да погледате оптуженог Савић Горана, ако може оптужени да устане и да кажете, то није тај човек или је, значи да искључите или је Ваше можда је то тај човек, али, ако може да устане оптужени.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Поштована судијо, под пуном личном и материјалном одговорношћу тврдим да то није тај човек, онај је био пуно мањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви га нисте ни на препознавању.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Толико могу да кажем, ја се стварно извињавам.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Да се не љутите, молим Вас, мало чини ми се да се врши пресија да он човек препозна.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, само да буде до краја.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Он је то рекао, ту је на метар он њега. На препознавању 17. јануара је рекао да је, мислим, немојте да ми замерите, ако га не зна, не зна, па Боже мој, није тај човек, није тај човек.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И данас је једног момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, можда је.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Био несигуран, па је рекао, прво је рекао, можда је то.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Не љутите се.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам рекао за Сашу, за Саву нисам сигуран да то није он. Можда сте ме Ви лоше разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у једном моменту.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Једног момента сте рекли.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Рекао сам за Сашу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, за Сашу је рекао.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Али за Саву, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта за Сашу, опет ми је остало то нејасно, Ви сте се окренули, погледали на оптуженог Ћилерџића и шта?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, можда, за њега нисам стопосто сигуран да ли је то он или није, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који он, шта о њему знате?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Саша тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а шта знате о њему? Да ли сте видели, да ли сте чули да је он некада извршио неки ратни злочин?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: За тог човека никада нити сам видео, нити сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта знате о том човеку да нам кажете?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Мало пре сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је био у јединици? Не, нешто ближе, где је био, то је тај што је ишао са Вама где, на Црни Врх?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: На Црном Врху смо били, да, у акцији чишћења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У акцији чишћења?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, то су, мислим да је војска прошла тамо, линија разграничења између Срба и Муслимана, то је у то време била главна магистрала, главна комуникација од Сарајева према Србији и мислим да смо требали да одемо да, било је наводно неко пушкарање, не могу тачно да се сетим. Знам да ништа посебно није везано за то, овај и да смо тамо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, одатле га знате?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте долазили на Циглану, па којим поводом све?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Први повод што сам дошао, рекао сам Вам, да је то било у вези аута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било још неких других повода?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не могу тачно да се сетим, мислим да сам једном наилазио тамо да је неко од тих чувара, ако се не варам, да су били војни полицајци, овај, путем када сам пролазио, да је малтретирао, шамарао неког затвореника и ту сам прошао аутом, стао и забранио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је шамарао?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У кратким цртама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Забранио му путем силе, запретио, можда сам га чак и ошамарио тог полицајца да прекине да дира те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац шамарао?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, да ли је био полицајац, касније се, Славковић Драган је тврдио на претресу да то није био полицајац него да су то били чувари само обучени. То је тих пар дана када је жена радила, значи два или три, нека буду три, ништа, што се мене тиче, не мења ствари. Само ме је, вероватно, рецимо једном довезао и још једном, то је последњи пут сам био на позив Мише Јовића да наводно помогнем да се удаљи «Пуфта», јер направио је наводно неки злочин тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од када се Ви знате са директором Мишом Јовићем и који је био повод да се упознате?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Повод је био ауто, већ сам рекао, а тачан датум ко ће знати, април је вероватно био, неки.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте га познавали пре доласка у Зворник?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуда Мишо Јовић зна ко сте Ви?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, тамо је чуо вероватно за мене и упознали смо се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, да ли се Ви њему, на неки начин, легитимишете ко сте, неки војник долази и тражи ауто и он сада?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја не могу тачно да се сетим, али сам могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте за њега непознат, пошто сам ја схватио да Ви њега пре рата нисте познавали?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада долазите ту, узимате ауто. Шта Ви кажете њему?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, ауто смо могли да узмемо и у некој другој фирми, малопре сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Али игром случаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могли сте у време рата може да се узме од кога хоћеш, у смислу, код тебе је пушка, код њега није, он има ауто и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисмо могли да се приближимо овој оптужници против оптужених Савића и Ћилерџића, још имамо пљачке које се стављају на терет оптуженима и имамо убиство Чирак Исмета, па ако можемо то мало да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево, приближићемо се, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према сазнању сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево приближавамо се том односу. Сведок сведочи да је дошао од Мише Јовића да тражи ауто и мене сада интересује, да ли се познају они пре, откуд је тражио од њега ауто, како му се представио, да ли му се представио са неком командном улогом, зашто, Миша Јовић има обезбеђење, ту је «Торо»?

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Судија, ја имам, противим се, јер ово је ван оптужнице и мислим да стварно губимо време и нецелисходно је. Не водимо истрагу сада против човека, он је сведок, он је изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу још једном замолити колегу тужиоца да се усредсредимо на оптужницу, а не на однос Јовић Мише и сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да се нисмо разумели, јер лица која су била на Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он не говори о тим лицима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дозволите да завршим реченицу, лица која су била на Циглани, су и та која су овде оптужени. Сведок негира одређене чињенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се тврди у оптужници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, он негира одређене чињенице и сада мене занима, када је долазио на Циглану, да ли је имао још неки разлог и тако даље или је само једанпут дошао да узме ауто, па онда није имао потребе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је одговорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Следеће питање, да ли је, где је Ваша супруга садашња била запослена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, два, три дана на Циглани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам, али да ли је долазио да посећује супругу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, неколико пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то неколико пута, у ком периоду?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја ћу поновити, да, моја супруга је радила два или три дана. За та два или три дана, сам могао да дођем, рецимо, не знам, два или три пута, али не тврдим да сам био толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај Саво који је тебе зауставио и још нека лица, то сам разумео, познајеш ли из те групе било кога осим тог Сава по имену и да је из Краљева?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Вероватно сам их познавао, али са сигурношћу не могу да тврдим, јер, кажем Вам, ја сам прошле године у исказу чак навео човека за кога се, овај, верујем испоставило да уопште није ни био ту, за «Тора». Ја сам рекао у првом исказу да је ту, Саво, њега се сигурно сећам, мислим да је био и да вероватно да ли је био «Торо» или «Пуфта», па сам касније ми је он рекао када ми је постављао питања, рекао је, да ли се ти сећаш да ја баш у то време нисам био петнаестак дана. Мислим да је тако рекао, ако се не варам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви тада били у униформи?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, вероватно, сигурно, извињавам се, мислите на Економију или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, него када сте се срели са тим Савом и још неким лицем?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, у униформи, вероватно, уствари, сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какву сте униформу носили?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Доњег дела се стварно не сећам, а горњи, колико могу да се сетим, била је нека или наша новија униформа, или нека хрватске, муслиманске војске, кошуља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали Ви чинове?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико се знало у Зворнику међу тим људима који су Вас зауставили, да Ви вршите неку улогу командира вода или?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Од тих људи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то јавна тајна или је то, пошто је реч о специјалној јединици?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Она је имала надимак, име специјална, вероватно да би окупила те храбрије или добровољце већ искусније из хрватског рата, али самим, самом одлуком или наредбом, која је стигла из Београда, та се јединица растурила, распала, одређени број добровољаца је отишао за Србију, одређени мали број као мој случај и случај Пиварског, ми смо се прикључили војсци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, мене занима, када они Вас среташе, да ли они знају да ли Ви имате неку командну улогу, па се зато Вама

обраћају или Вам се обраћају зато што Вас познају или из неког трећег разлога?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Верујте ми да не знам тачно због чега, али ја сам већ био у првом батаљону као помоћник команданта батаљона за обавештајно-безбедносне послове и могуће да су знали, да ту дужност већ обављам, али то не могу са сигурношћу да тврдим, зато што.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте ту дужност добили?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Формирањем бригаде Зворничке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је то било, да ли је то било пре овог догађаја?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, нисам сигуран, већ сам Вам рекао да нисам сигуран да ли је била већ формирана бригада или није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте били у бригади, ко Вам је био командант?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Командант првог батаљона је Милутин Мијатовић, Миладин Мијатовић, извињавам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви могли самостално да предузимате одређене борбене радње или сте морали да тражите наредбу од команданта?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, одређене акције сам вероватно могао сам, имао је, мислим, ако тако могу да се изразим, поверење у мене, а и по наредби сам извршавао, шта ми нареди, да ли у извиђање или чишћење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ово извршили по наредби, да ли се сећате или по Вашем нахођењу?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, то је, тако се, у блицу, како да кажем, случајно десило, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, шта су Вам тачно тада рекли за ово лице?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да имају човека који је возио бетон за бункере.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да имају?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли да имају или да знају где је заробљен, ја сада не могу тачно да се сетим тих речи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У смислу, да ли су они њега заробили или је он већ био заробљен?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Е то не знам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А откуда им такво сазнање да то лице има?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Е па то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте их питали?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли одмах одлазите на Економију, значи одмах после сусрета?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте се приближно срели?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не знам, то је пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било у близини Економије или не?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, вероватно јесте, колико могу да се сетим, неких можда двеста, триста, петсто метара, километар, мислим, није било удаљено неких двадесет километара или, било је на неких петсто, шесто метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чиме одлазите на Економију?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Аутом, ако се не варам, да је био «Голф».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чији је то ауто?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: То је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислио сам, да ли је то ауто који они возе или ти возиш?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не, ја сам своје возио, «Голф» или «Југо»; сада се не могу тачно сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте се срели са аутима?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, како то они препознадоше у колима?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, вероватно по ауту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он имао, неку ознаку?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуда они знају да Ви тај ауто возите?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не знам, можда случајно, али ја не могу да се сетим тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како, када одлазите на Економију, шта се потом дешава?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, рекао сам Вам, нечија је идеја била да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо понављати, значи ако нешто, конкретно питање, значи, то смо већ сада завршили тај исказ, само нешто што није рекао. Немојте понављати оно што сте рекли. Да ли имате нешто што нисте рекли?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам предочавала разлике на главном претресу, Ви сте овде причали да сте сви запуцали, да сте Ви замолили стражара да Вам отвори и тако даље, данас кажете били сте уморни. Сада кажете везане руке, у истрази, на претресу.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Поштована судијо, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто сте били под заклетвом, значи све исто.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Сигурно ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иста упозорења, давање лажног исказа је кривично дело, то исто знате. Изволите.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам рекао да стојим одговорно иза исказа који сам дао истражном судији у вези овог предмета. А за ово сам Вам већ рекао, и мало пре и сада, да сам био стварно јако, јако уплашен, први пут у животу сам био у таквој ситуацији, камере, публика, оптужени и то ме је толико уплашило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас нисте уплашени?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам овим позивом за окривљеног, а за мене, верујте ми, не бојим се ни оволико, и рањаван сам и све сам у животу прошао, живот ме не мази ни дан-данас, погледајте ми руке, борим се за децу, да ми не остану гладна, за мене се не бојим ни оволико. И верујем да ме и неко затвори одморио бих се као човек, по десет, петнаест тона ја дневно избацам дрва и од тога прехрањујем породицу. Толико ја имам да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Причали сте о некој кошуљи, о том оделу, па сам мислио да о томе детаљније, откуда му сада таква кошуља и то одело које личи на муслиманско или на нешто што је исхабано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас сте рекли да сте имали хрватску са ратишта?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Није била, или је била наше новије производње, дакле да Вам кажем, можда сам се «огребао» од неког или је овај, била од неког хрватског или муслиманског борца, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте тиме хтели да?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, то је била идеја, пошто сам различитије обучен, да ја будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је везао те руке?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ко ће се тога сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не знам, верујте ми, можда лисицама, можда неким канапом, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Они су довели тог Муслимана код Вас у собу и шта би са њима? Остадоше ту са Вама или су отишли?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, отишли су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли, где су отишли?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не могу тачно да се сетим, изашли су ту у двориште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је Муслиман почео да бежи, како сте се Ви понашали?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, ја сам изашао за њим, потрчао сам и ја онако везан, колико могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте можда викали, упозоравали да овај бежи?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Можда, али, не могу тачно да се сетим. Могуће да је неко ту од стражара викнуо, могуће и да сам ја, кажем, не тврдим, али не могу тачно да се сетим свих детаља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте изашли напоље, да ли сте видели тог Муслимана?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Како бежи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је био у Вашем видокругу?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не знам тачно, тридесет, четрдесет метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви радили у обезбеђењу?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У обезбеђењу, чега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Личности, објеката, мислим ово што сте поменули у обезбеђењу породице?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Никада нигде, ни пре ни после тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, имате ли неко питање? Изволите.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Више не бих имао неких питања, што се тиче односа између Саше и Сава, Горана Савића, али ме интересује нешто, с обзиром да познајем неку ситуацију, а стицајем околности сам дошао до неког исказа на којем се углавном заснива ова оптужница. Исказ је дао Едиб Омеровић, на дан 29. септембра, 01., 02. и 04. октобра 1996. године. У исказу се човек бави неком научном фантастиком која нема никакве везе са овим што се догађало тамо, али он појединости зна, па сам хтео сведока Митровића да питам следеће: од када је био у Ердуту као добровољац Српске добровољачке гарде код Жељка Ражнатовића-Аркана, да ли познаје и да ли је познавао шурака покојног Жељка Ражнатовића, како се он звао, за почетак да одговори на та два питања и колико је био на обуци у Ердуту у Сабирном центру где се скупила Српска добровољачка гарда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, какве то везе има са оптужницом?

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Има, судија, видећете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, морамо да знамо.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Видећете, госпођо председнице, само секунд, нема проблема, ја сам и најавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А друга ствар, немојте, молим Вас, исказе оштећених који су заштићени говорити јавно имена.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Судија, ја ово нисам украо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте то узели?

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Ја сам ово добио из Српске радикалне странке, послали су ми људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, морате, колега, да консултујете веће, значи то је заштићени сведок који је у предмету К.В. 5/05 сведочио, не можете његово име говорити јавно, знате, морате се информисати код већа. То је оштећени који је у предмету оптужени Славковић, Кораћ.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Госпођо председнице, потпуно Вас разумем, потпуно сам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да одговорите на ово питање, обзиром да нема везе са овим предметом, са Савићем и овим Ћилерџићем?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Одговорићу, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте, кратко.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Од 15. новембра 1991. сам у Ердуту. А које је Ваше следеће питање?

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Како се звао покојни шурак Жељка Ражнатовића?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам, верујте ми.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: А знате ли да је убијен?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не знам ни да ли је постојао шурак или није.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: И то је неки одговор, никакав проблем није. Да ли ми дозвољавате да га питам непосредно или ћете преко Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко мене, реците питање.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Да ли је Жељко Ражнатовић дошао у црном «Мерцедесу» и ставио рукавице на руке и убио осамдесет Муслимана у Зворнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на постављено питање, јер нема везе са предметом суђења у поступку оптужених Савића и Ћилерџића. Изволите.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Нисам затечен, очекивао сам да ћете да одбијете ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Рећи ћу ја то у завршној речи, па нека ме ухапсе, јер поред мене неке ствари неће проћи, да се не љутите, јер је ова оптужница заснована на сведоку, нема везе, ништа, али нека ми само одговори сведок, ако је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није само заснована, овај део оптужнице за Вашег брањеника је само на исказу овог човека. Нико други тај догађај, тај догађај нико.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Ја немам за њега, само једно питање. Како су били обучени ови цивили који су се ословљавали, односно који су били Бошњаци, па су, или Муслимани, сада су Бошњаци, да ли су били наоружани и да ли су били, да ли је стекао сведок утисак да су то биле паравојне формације муслиманске или су то били цивили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се конкретизује на кога мислите, на које људе мислите?

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: На ове које, наравно ниједан од њих који убија, не неко лице убијено, а не зна се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је описао овог човека, нисте нам рекли.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Него остали присутни које су они изводили, саслушавали, тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао, колега, само је рекао да је једног видео, јер он није ни ушао у просторију.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Како су били обучени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, у множини говорите?

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Који су били ухваћени у логору, да су држани на Економији или негде

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, није он рекао да су, нисте пратили.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам у том тренутку знао само за тог човека, откуд сам знао да ли има два, петнаест, двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао, колега, нисте пратили, он је рекао да је само један човек био у другој просторији.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: И ниједан други?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте слушали.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Јесам слушао, како да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једног човека је рекао и то је тај кога је видео јер су њега прво увели везаног, тако је рекао, да он није улазио у другу просторију и да не зна одакле је тај доведен.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Госпођо председнице, захваљујем се, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, колега?

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Хтео сам да питам сведока Митровића, прво, он је био као нека врста старешине, био је колико знамо, заменик у батаљону, дао изјаву, шта дуже старешине, а шта дуже војници од оружја?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Старешине дуже кратко и дуго наоружање.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Да, дуге цеви, кратке, то сам хтео да питам.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: У рату, верујем да све старешине имају и дуго наоружање.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Ви сте као старешина задужили дугу цев или пиштољ, да будемо конкретни?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: И једно и друго.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Дугу цев?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, и једно и друго.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: А шта дуже обични војници? Видели сте, пошто сте стално били са њима.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Углавном, углавном дуго наоружање.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Дуге цеви? Колико сте Ви били минута са тим временски, са тим из Јање, како сте рекли, који је возио миксер, возио на бетон?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Па, не знам, можда три, четири, пет секунди.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Колико?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Неколико секунди.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Неколико секунди?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Нисте стигли да питате, да га питате за име у том времену?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Јер, мислим, прво се пита како ти је име.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, али само што смо ушли, он је већ истрчао напоље.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Да ли сте видели тело тог убијеног Муслимана?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Нисте га видели? Само толико. И још једну ствар. Да ли је било убистава на Челопеку у потиљак, у леђа? Не кажемо ко је извршио, него да ли су таква убиства догађана?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја нисам видео, нисам присуствовао таквом убиству, а не знам да ли је било.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Ништа друго, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, добро. Оптужени питања? Ви? Има ли још неких питања? Нема. Добро. Значи, адреса је та. Уколико буде

потребно да Вас нешто зовемо, Ви знате да морате да будете на располагању.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја немам где и да хоћу, а нећу из ове земље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ту сам, ту ми је породица, немам намеру нигде да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте малопре тај неки Сава да је имао пиштољ. Да ли значи да је он био неки командир, не знате ко је тај човек?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Не мора да значи, било је пуно људи који су имали пиштоље, а нису били командири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задужили а нису били или овако имали?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Можда је његов лични, можда је ратни плен, примера ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да кажете?

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам, слободни сте.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам само хтео, ако ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, ја Вас питам.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Да се људима извиним, ако су ни криви ни дужни приведени, ухапшени, доживели неку непријатност. Мислим, знам како је мени и мојој породици, само што долазим као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Ништа друго нисам, нити имам ништа против људи, толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СВЕТИСЛАВ МИТРОВИЋ: Хвала Вам.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да сведок нема више шта да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате да смо следећи главни претрес заказали за 10. и 11. новембар. А претходно бих хтела нешто. Ви сте видели у оптужници, сада се обраћам браниоцима и оптуженима, да је тужилац предложио овде саслушање значи Јовић Милорада, кога ћемо сада привести за следећи пут, пошто је одбио да прими позив. Е сада овде имамо још неке сведоке, чије саслушање је предложено, који у фази истраге нису предложени. Тужилац је предложио да се прочитају транскрипти записника о њиховом саслушању. Значи не говорим о овим

оштећенима под псеудонимима, чије мере заштите сте дужни, знате према одредбама новог ЗКП-а, да и ви уважавате, значи говорим о овом другом пасусу под тачком 6., то су Вуковић Средо, Којић Радомир, Вуковић Мирослав, Лазаревић Сретен и Давидовић Милорад. Значи транскрипте са главног претреса у предмету К.В. 5/05 сте добили, претпостављам сви. Ја бих Вас молила да на следећем претресу се изјасните, имајући у виду садржину ових исказа, да ли постоји сагласност да ми те исказе прочитамо на претресу, прелиминарно би било путем документ камере, како иначе радимо у осталим предметима, па да видимо да ли онда, имајући у виду да ти сведоци не помињу овде оптужене, да ли постоји сагласност да их само прочитамо, или евентуално, након тога, тужилац можда предлаже да се они ипак зову на главни претрес. Значи, прво да видимо, да ли сви имате те транскрипте сведока Вуковић Мирослава, Вуковић Среде, Лазаревић Сретена, Давидовић Милорада и Којић Радомира. Значи, ови су сведоци, нису испитани у истрази, а предложено је да се позову и да се, наравно, тужилац је предложио и да се позову и да се прочитају транскрипти записника о њиховом саслушању на главном претресу. Значи, да размислите о тој могућности, евентуално. Прво да видимо, да ли имате сви те транскрипте? Имате.

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја бих, ја ћу предложити, пошто ћете Ви извести доказ тај, то ћемо да чујемо, прво ми да чујемо, па ћемо онда, ја се нисам консултовао са колегом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато сам и рекла за следећи пут.

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да чујемо, па ћемо да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, најбоље да прво видимо да ли сви имате те транскрипте са главног претреса, где је био исти председник већа, исти су догађаји у питању, да видимо, значи, када их ишчитате, да ли можда постоји сагласност да се они прочитају на претресу. Добро, нећемо сада прејудицирати. Значи, не говоримо о овим оштећенима за сада, него овим овде, сведоцима српске националности, да кажем, а овога ћемо звати. Друго, за Кораћ Игора, да ли тужилац остаје при предлогу да га зовемо или можда постоји и за њега, ето и о томе да размислите, имајући у виду садржину његове изјаве у истрази, да ли постоји сагласност да читамо и његову изјаву на претресу и врло је кратак исказ, а он се налази на издржавању казне затвора у Нишу, па евентуално да не бисмо, не видим потребу да њега саслушавамо. Значи, имам после још предлог, да се прочитају записници о препознавању, извод из казнене евиденције и ови оштећени које ћемо свакако звати, имајући у виду да се они изјашњавају и о неким радњама које се оптуженима овде стављају на терет. Значи, то смо се договорили. Ово важи и за оптужене, да прочитате ове транскрипте, па да видимо, да ли

се слажете да се то све чита или евентуално имате неки предлог, а уколико нека од странака има предлог, да се они ипак саслушавају непосредно, ја бих волела да тај предлог буде образложен и да буде усмерен у правцу навода из оптужнице. Значи, обзиром да овај сведок није дошао, сутра нећемо имати главни претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одложи и следећи се заказује за:

**10. новембар 2008. године,
са почетком у 9,30 часова**

На који привести:

- **сведока ЈОВИЋ МИЛОРАДА.**

А за 11. новембар 2008. године позвати у својству сведока:

- **СЛАВКОВИЋ ДРАГАНА и КОРАЋ ИВАНА.**

Довршено у 11 часова и 25 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА